

TERRA

Nº8 MES DE JULIOL ·1980

SANT HILARI SACALM

JOAN SALA
"SERRALLONGA"

APUNT SOBRE
L'EDUCACIO

NOTES SOBRE
EL JOC

ESPANYOLISME

OTAN

**LA COOPERATIVA NO
ERA UNA "JAULA DE
ROJOS"**

**TOT SOBRE
LA SEXUALITAT**

EXPOSICIÓ FOTOGRAFICA

AUTOR: JAUME DANÉS

TEMA

RECONS DE CATALUNYA

A
C
U
D
I
T
S

per Carrillo

Edita: PAX -

Coordina: GRUP PER A LA DEFENSA DEL MEDI AMBIENT - COMITÈ ANTIURANI

NOTA: Aquest butlletí és plural. Els coordinadors volem respectar la llibertat d'expressió dels col·laboradors, **tot remarquant que cada autor es fa responsable del seu escrit.** Així mateix, TERRA se compromet a publicar i respectar totes les rèpliques, matitzacions, suggerències o queixes, sempre que s'ajustin al respecte que mereixen les persones o institucions.

EDITORIAL

3

Després d'haver llegit les enquestes, i en relació amb el que deiem a l'anterior editorial, hereu comprovat algunes variacions a la composició de "TERRA". En alguns casos per suggerències del que se'ns diu en elles i d'altres, per iniciativa pròpia.

Els canvis són:

-Treure el repàs esportiu del més: al no tenir prou espai per a publicar totes les activitats, hem cregut convenient suprimir-ho. Si hi ha algun aspecte esportiu d'importància agrairiem que ens ho fessiu saber.

-Els comptes de "TERRA": creiem que amb els números de la revista que ja han sortit, ja n'hi ha prou per veure cap a on van les xifres roigues. I, ademés, la gent que confii en nosaltres no li caldràn comprovants; i els que diuen que som uns "boijós" ni factures ni amb números els podrem convèncer del contrari.

-Parlem bé: és una nova incorporació com a petita aportació al relançament del català, siguent necessari que ademés de coneixer-ho, cal que ho posem a la pràctica.

-Afers municipals: ací hi trobareu els punts més importants tractats en els plens, per a informar al poble del que tracta el nostre Ajuntament.

-Passatemps: és per omplir el lloc deixat pels comptes de "TERRA", i responent a les sol.licituts de gran part de les enquestes.

Per altra part davant l'ingistència d'algunes persones, publicarem escrits amb seudònim o inicials (segons la voluntat de l'autor) del nom això si, sempre que nosaltres coneixem la verdadera identitat de la persona (pregariem que ens donessiu el nom i el D.N.I.).

A fi de facilitar l'arribada de "TERRA" a la gent, donem la possibilitat de suscriure's. Ho podeu fer enviant una nota a la bústia de "TERRA" (Plaça del Peix-Cooperativa-, "TERRA") dient:

a) Quin tipus de suscripció voleu:

-suscripció normal. ⁽⁴⁵⁰⁾450 pessetes

-suscripció de suport. 600 pessetes

} per semestre

b) Nom, cognoms, adreça, D.N.I.

(nosaltres ja ens posarem en contacte)

"TERRA"

LA NOTICIA DEL MES

Torrecludad, 23. - Des de fa tres anys, la Universitat de Navarra imparteix els estudis de MASTER XEF, per a caps d'Estat, de Govern i de República, dins l'àmbit hispano-luso-americano-filiíf. Les principals assignatures que s'estudien durant els tres cursos són: llatí, topografia, música, eurítmia, esgrima, preautonomia, diurètica, encefalografia aplicada, acupuntura, gargarisme, litúrgia i golf.

Afortunadament per a vostés, el Paper d'Estrassa, ha tingut accés a un qüestionari d'examen, que transcrivim a continuació.

TEST DE CAPACITACIO MASTER XEF

Instruccions: De cada quatre respostes, només una es correcta; marqueu amb una X la resposta correcta.

PATIU UNA INFLACIO GALOPANT DEL 30% QUE HEU DE FER PER ATURAR-LA (OCDE)?

- 1 - Preveure la deflació quaternaria amb petites inflexions secundàries de caracter monetista.
- 2 - Practicar polítiques restrictives com, per exemple, Pactes Moncloa, retenció d'orina, etc.
- 3 - Tombar a la dreta, frenada i punt mort.
- 4 - Demanar consell al Sr. Abril Martorell.

L'OPOSICIO DEMANA LA VOSTRA DIMISSIO PER INCAPACITAT PERMANENT I INVALIDESA (art. 26)

- 5 - Silenciar Administratiu.
- 6 - Silenciar administrativament.
- 7 - Administrar el Silenci.
- 8 - Consultar secretament el Sr. Abril Martorell.

UN SECTOR DEL TERRITORI DEMANA LA INDEPENDENCIA (art. 143)

- 9 - Concedir l'Autonomia.
- 10 - Enviar-hi un Tarradellas Provisional.
- 11 - Aplicar l'article 143, el 26 i el que faci falta.
- 12 - Parlar del tema amb Abril Martorell.

EL VOSTRE PARTIT PATEIX UNA FORTA CRISI

- 13 - Expulsar els progressistes.
- 14 - Expulsar els liberarxos.
- 15 - Posar intermitent, tombar a la dreta, pesar punt mort.
- 16 - Sol·licitar el parer del Sr. Abril Martorell.

LA PRIMERA EMPRESA AUTOMOBILISTICA DEL VOSTRE PAIS SE'N VA EN ORRI (SOS)

- 17 - Demanar al Sr. Agnelli que hi posi diners i "fiat voluntas tua".
- 18 - Demanar-ho als japonesos i "idem de idem".
- 19 - Demanar-ho al "Sursum corda".
- 20 - Comentar-ho amb el Sr. Abril Martorell.

!!!

L'AIATOLLAH KHOMKINY US AGAFA CINQUANTA DIPLOMATICIS (50-art. 29)

- 21 - Enviar-li una carta tractant-lo de fill de persiana per amunt.
- 22 - Enviar-li un escamot israelià dels que no fallen.
- 23 - Enviar-lo a fer punyetes.
- 24 - Trametre-hi el Sr. Abril Martorell.

US ARRIBEN NOTICIES D'UN ALÇAMENT NACIONAL MILITAR (B. u. f. a. !!)

- 25 - Mobilització general i comprar un bitllet a Brasilia.
- 26 - Bitllet a Brasilia i mobilització general.
- 27 - Simplement, Brasilia.
- 28 - En casos així, sigueu practics; no perdeu temps consultant el Sr. Abril Martorell.

RESPOSTES CORRECTES: Les podreu trobar en el proper numero. (EXTRACT DE LA REVISTA PRENSIVA, Jaume Barrio)

JOAN SALA⁷⁷ SERRALLONGA⁷⁷

En començar l'any 1626, el governador de Catalunya, Aleix de Marimón, amb forces a les seves ordres, s'instal·la a Vic, per tal de desorganitzar el bandolerisme en un dels seus punts estratègics als informes més importants. Coneixen les seves activitats, gràcies als informes que dirigeix al rei, al promotori del Consell d'Aragó, Juan Lorenzo de Villanueva, i al duc de Cardona.

El dia 31 de març, Alex de Marimón comunica al rei que un dels seus subordinats, el comissari Pere Antic, ha tingut una topada a Vilanova de Sau, amb les colles d'en Serrallonga i els germans Margarit. Els bandolers totalitzaren uns quaranta homes. El governador de Catalunya fa constar en termes de gran indignació, que per aquells indrets "nadie ha querido favorecer al comsario ni con palabras".

Diu que les vegueries de Vic i el Valles hi ha un "estado vergonzoso"

El mateix dia 31 de març, Alex de Marimón escriu al protanotari Juan Lorenzo de Villanueva. Després d'agrair-ne la protecció - el governador de Catalunya sembla un satel·lit fidel d'Olivares - Marimón posa en relleu els seus serveis en la persecució del bandolerisme.

Diu que ha caigut a mans de la justícia un germà d'En Serrallonga i afegeix " Carós ,jurisdicción de doña Mariana Vila, es sitio inespugnable para Serrallonga y sus sequases, mientras no se derriben casas en él para castigo de sus vecinos y moradores"

Tot seguit exposa algunes mesures draconianes que acaba d'adoptar entre ells, l'empresonament de tots els habitants del poble de Roda amb l'acusació de factors, i diu que pensa cremar els boscos de Valdebron i acaba dient que es "queda sin poder sustentarse, por no pagarme salarios los frayles de Valdebron; temen sus culpas, como los de l'anlleu, y el lugar de Roda se queja por ver que otros tan culpables no pasen por la no pasen por la misma pena"

Al duc de Cardona li diu, el mateix dia, que la vegueria de Vic "es el manantial de todos los daños y excesos de Catalunya padece por esta insolente canalla". Diu que la culpa és dels barons i senyor dels llocs, que alimenten el bandolerisme.

BIBLIOGRAFIA: vida i mite del famós bandoler (Juan

PER: NEUS REINA

Juan Sala "Serrallonga"

F u s t e r

ESpanyolis - MÉ...?

Bé, no sé si el que faré ara és el correcte o no. Tampoc sé si és el moment més escaient. Només sé que el meu cor i el meu cos m'ho demanen:

Moltes han estat les vegades que he estat a punt de fer-ho, a punt de posar-me a escriure sobre Catalunya i sobre el catalanisme. Sobre el Nacionalisme en general, però sempre m'he trobat amb el greu inconvenient dels que no poden ni volen veure el que ha existit desde sempre, des dels principis dels temps, parlo de la llibertat, tant colectiva com individual.

Avui, per fi, i després d'haver-ho intentat un piló de vegades, m'he decidit, i diré tot el que penso, perquè ja ha arribat l'hora de parlar, de dir les coses sense por, de tornar a ser el que sempre hem volgut ser, de lluitar per la nostra personalitat....

És per això que ara dic prou i hem manifestat aquí, davant de tots vosaltres. No espero la vostra contesta. Feina tindreu si us voleu contestar a vosaltres mateixos. Companys, ha arribat l'hora de reflexionar, no per anar a votar, doncs ho hem fet masses vegades perquè el final res canviï.

Però deixem-nos de tantes voltes i anem al gra. Digueu-me, si podeu, què és Espanya? qui és espanyol? vosaltres, podeu contestar-me?.

La veritat és que ni jo mateix em sento amb prou forces per fer-ho. Malgrat tot, només mirant el meu entorn podré donar-vos una contesta per a mi del tot convincent, i és que jo no em considero espanyol. No em puc considerar ~~portanyès~~ a un país que mai ha existit. O sí ha existit, qui m'ho pot dir? Qui em pot dir si "espanya" ha estat mai una unitat raonable i conscient de les llibertats dels seus individus?.

Companys, jo no crec en la força, sóc pacifista de naturalesa. Sóc del mateix parer que Gandhi quan diu que la felicitat ve per la conversió de la persona al sistema que li és més natural i que mai li hi vindrà per la força.... Jo denúncio que en aquest país que se'n ha dit "espanya" les persones hem estat sotmeses, que els catalans hem estat sotmesos! Què mai se'ns ha deixat dir la nostra.... Realment és trist, és trist que tota la vida estiguem sota un jou esclavitzant. És que pot-ser som besties? És pot-ser que no som persones? Què no tenim el dret a ser nosaltres mateixos...?.

COOPERATIVA ENDAVANT!

A todos los que sueñan con el cooperativismo, a los que se creen herederos de ella y todos los democráticos sinceros que altruistamente se preocupan del bien comunal, voy a preguntarles luego de desearles salud y libertad:

¿Qué elecciones, qué clases de gobierno, qué decreto, qué justificación más retiene o justifica el no hacer una convocatoria pública por sí o no los explotados, los trabajadores de S. Hilario Sacalm desean la Cooperativa y participar en ella para poner en marcha la obra humana de nuestros pasados?.

Hay que tirar las llaves al río, como el poeta Espronceda tiró al Tajo las dos últimas pesetas que tenía para no ver la cara la Fernando VII, cuyos esbirros lo perseguían, al escaparse a Portugal.

Lo que antecede es el preambulo de un artículo un poco violento que ha echado a la papelera puesto que parece que se despierta la sensibilidad de dar vida a aquel famoso local que tanto amor y oído han oído sus muros. No obstante conviene lavar la ropa.

LA COOPERATIVA NO ERA UNA JAULA DE ROJOS

Yo no he visto rojos en España, si no son los colores de los vestidos u otros objetos. ¿Cómo podría haberlos en la Cooperativa de S. Hilario? Excepto por los que dan valor, unos por ignorancia y otros por mala fe, el eco de la prensa feudal, la voz de los absolutistas de siempre, de esta clase minoritaria antidemocrática, que para continuar su predominio, no reparan en la mentira y la falsedad, como llegar al crimen si se tercia, cual ejemplo del levantamiento del 18 de Julio de 1936 que ahogaron la República y con ella al pueblo democrático en un mar de sangre humana. La Cooperativa no era una jaula de rojos, sino un Casal, o una Casa del Pueblo; en ella se encontraban todos los democráticos, creyentes en Dios y no creyentes, unidos fraternalmente por un mismo sentimiento, terminar con los parásitos que se engordan del sudor de los demás con la especulación entre productor y consumidor.

Estas páginas no dan para detallar de como se organizó la Cooperativa, pero sí que daré

ESPANYOLISME...?

He de reconèixer que no sé perquè estic escrivint i perquè em molesto. Si la gent en el fons està contenta. Tenim un president del govern que ha estat cap dirigent i ha signat els "Sagrados Principios" del Movimiento", i a sobre l'ha elegit el poble!

Perquè cridem doncs, si no tenim cap dret a fer-ho?

Durant quarant anys hem estat lluitant contra la Dictadura del "Paquito". Un cop mort aquest "senyor" anem i votem a un dels representants del franquisme... Bon sastre ha de tenir aquest bon home per a canviar de xaqueta d'una manera tan perfecta!

Però no parlem d'això, és massa trist parlar de coses que no tenen sentit d'existir. Parlem de Catalunya. M'agrada parlar d'allò pel que sempre he lluitat i pel que tanta gent ha mort o ha quedat inservible per aquesta vida tan dolça que ens ha tocat viure. Sí, perquè jo sé que ha estat molta i molt valenta aquesta gent, que la lluita mai no els cansa. Perquè, no tot ha canviat, companys. No encara.

Només heu de mirar el vostre entorn i comprovar-ho. No fa gaire temps, dos anys i mig, un tal Albert Boadella, director del grup teatral "Els Joglars" era tencat i amb ell, els components de tot el grup per representar una obra anomenada "La Torna". Us enrecordeu d'això? Lluitavem per la llibertat d'Expressió companys. Alguns dels components del grup han tingut que "emigrar" a França i encara són prohibits a casa nostra. Com diria Lluís Llach:

"No és això companys, no és això
pel que varem plorar tants anhels,
pel que varem morir tantes flors..."

Avui encara ho veiem tot això, o sinó pregunteu-li a la Pilar Miró. Ha estat espedientada i prohibida per la seva pel·lícula històrica "El Crimen de Cuenca". Però, és que ni la història tenim dret a conèixer? O dieu-li al Julio Cebrián que an penseu ell de tot això....

No amics meus, no. No us creieu que Catalunya ja té el que sempre ha demanat. Encara no som lliures. Per fi tornem a tenir una Institució pròpia: LA GENERALITAT. La seva història no la coneixem pas, ens ha estat amagada, tant de temps, que quasi bé l'havíem oblidada. Bé ho han fet aquests "espanyols" que quan han parlat de la Història d'Espanya, només han parlat de Castella, i obliden Catalunya, com obliden Euskadi o com obliden els companys "galegos". Tots els que heu anat a l'escola ho sabeu això, com tam-

COOPERATIVISME

unos detalles psicológicos del porque se encontraban en ella todas las corrientes democráticas.

El primer organismo democrática y social que ha existido en S. Hilario, fue la "Societat de Roders". ¿Cuándo se fundó?... Mi padre, a los 20 años, fue inscrito con el carnet nº 14, y si hoy estuviera en vida hubiera pasado los 100 años de edad. Lo que da a pensar que debía ser uno de los primeros sindicatos del bosque de Cataluña, y se explica su temprana aparición por estar en contacto, debido al oficio, con el sindicato de "boters" de Reus, los cuales fueron unos de los primeros asociados de España por la influencia que dimanó la Primera Internacional a la década de 1870 sobre los derechos del hombre por una nueva sociedad. No pensar que en aquel entonces habían en S. Hilario anarquistas, socialistas, comunistas y que se más... Aquellos humanos se habían agrupado en aquella diminuta sociedad porque se sentían hermanos en la miseria y por sentirse hombres. Y supusieron ser Hombres "Todo un Hombre" como dijo Unamuno. Necesitaban serlo, pues eran despedidos de sus trabajos y señalados como peligrosos. Sólo una moral inquebrantable de aquellos, casi todos analfabetos, pudo medirse con el tiempo, por la Divisa de la asociación: "Honrado y Trabajados", rompieron con el cerco de los absolutistas, se les abrieron las puertas del trabajo en las propiedades que los amos no habían perdido del todo los sentimientos humanos. Pero cuanto más crecía la "Societat de Roders" más armas ponían en juego los caciques y fomentaban el esquirolaje (S. Hilario era el pueblo de los contornos que tenía más) aprovechando la miseria de muchas familias numerosas y de desgraciados trabajadores que se doblegaban por un mísero sueldo, trabajando hasta el agotamiento.

Sin embargo, el reto estaba echado. Dos fuerzas se encontraron. El explotado y el explotador estaban cara a cara, aunque fuera con fuerzas desiguales. Pero cuanto más cerraba el cacique, más los que querían la justicia se agrupaban. De este proceder nace la Cooperativa, y nace con el mismo amor y lealtad que se engendra la "Societat de Roders", ya que si no son solamente ellos, son estos trabajadores del bosque la fuerza de su progreso.

ESPANYOLISME...?

bé sabeu que no podeu escriure en la llengua que parreu perquè mai ningú ns l'ha ensenyada, i prou que se n'han cuidat de fer-ho.

Però, no tots els catalans hem mort. Encara en quedem de vius, i ben vius que som. Si no ens volen donar la llibertat, lluitarem per ella.

Potser no farà falta fer-ho com al País Basc, esperem-ho. Allà el que tenen és la guerra, sempre odiada i mai desitjada. Allà els Espanyols hi han entrat per la força, i per la força sectors del poble basc els contesten. No discutiré si ho fan amb encert o no, doncs no vull fer "apologia del terrorisme" i que llavors se m'apliqui la Llei Antiterrorista permetent l'entrada i el registre de la meua casa, de la manera més brutal imaginable, podent ser tencat sense motiu aparent....

No us heu parat mai a pensar com és possible que a Euskadi la lluita continui i que siguin tan pocs els que són agafats? Jo només hi veig una causa, un motiu clar i evident: el poble els ajuda, o sinó, què? I quan el poble ajuda una causa com aquesta, hem de pensar que el govern s'ha equivocat, ara i desde sempre.

Continuem observant i digueu-me, si podeu, que ha passat amb l'Autonomia Andalusca. Jo encara no ho sé.

Però bé, arriba l'hora de concloure. Moltes han estat les coses que he dit i no m'arrepenteixo de cap d'elles. Només una altra cosa diré: La precària situació de la Generalitat, malgrat tots els botxins que la persegueixen l'hem d'enfortir, és l'única cosa que tenim i l'hem de defensar malgrat pluja o vent....

És una tasca difícil la que ara tots els que ens sentim catalans tenim de fer. No pas obligació de fer, doncs cadascú ha de ser lliure per a trobar el seu camí; malgrat tot, jo l'he trobat.

Encara que a Casa Nostra li haguem tingut forces d'ocupació, coses represius; representatius, la majoria de les vegades involuntàries, de ser que durant tant de temps ens han estat prohibint el dret d'ésser. Ja sé que això no serà sinó un revulsiu en aquesta lluita quotidiana en la que ens trobem inmersos.

M'agradaria que fessim nostres les paraules de Raimon, en cantar:

"(...)

lluitarem amb tota la força
per l'única possible perseguida vida nostra
Sí, guanyarem l'Esperança
l'esperança de viure lliures i en pau
Cantarem la vida,
cantarem la Nostra Vida,

COOPERATIVISME

Y era normal que la Cooperativa tancara las puertas abiertas a todo ciudadano y diera cobijo a los organismos democráticos (no había otros que el republicano y las asociaciones obreras) si era el conjunto que la habían fundado y propulsado. Era su casa, era la CASA DE TODOS los trabajadores que querían vivir en fraternidad y ayuda mutua.

HACE FALTA ESE LUGAR DE ENCUENTRO

El fondo de la Cooperativa no era otra cosa. Si los militares y los caciques no se hubieran sublevado (los primeros responsables de los asesinatos cometidos en España), quizá en S. Hilario no hubiera habido aún otros organismos democráticos que el republicano y las asociaciones obreras.

Ahora han cambiado las dimensiones. En la Cooperativa no pueden instalarse los partidos políticos y los sindicatos. Debe ser un centro apolítico de ayuda mutua y de abertura cultural y deportista.

Bajo estos principios, no podemos encontrar todos por una causa común, pues vamos a abrir la Cooperativa, que hace falta este encuentro.

Maureilles (Catalunya Nord)

TON "Carboner

de poble que no vol morir:

CANTAREM!!! "

Què més us puc dir, companys? Només una cosa: Per tan sols un motiu em puc sentir "espanyol", pel dret de conquesta, i com jo, n'hi ha d'altres que pensen igual, i que per aquest pensament han donat fins i tot la vida. Per a ells el meu poc important homenatge i la meua gran admiració. Recordats siguin sempre!

Adeu companys, i penseu que la lluita continua i que falta molt de camí per caminar encara. Com digué Marx en el seu Manifest Comunista "Obrers de tot el món, uniu-vos, jo ara crido:

CATALANS DE TOTA CATALUNYA, DE TOTS ELS
PAISOS CATALANS, UNIM-NOS !!

Per Catalunya....

Xavier Pujol, Terraller i Estudiant
Major d'edat

NOTA: Compreneu ara perquè no hem puc dir Espanyol?

NOTES SOBRE EL

Un bell punt de vista per emetre un judici sobre l'estat econòmic d'un poble és el joc. Les persones haurien de preocupar-se'n i establir una llei taxativa, perquè quan minven les possibilitats normals d'enriquir-se per vials de treball o ciència, els humans recorren a l'atzar com a fòrmula de trobar els mitjans necessaris a llur progrés, en el sentit més ample. No anant més lluny en l'anàlisi, s'observa que el joc de travesses futbolístiques depassa cada setmana els mil milions de pessetes.

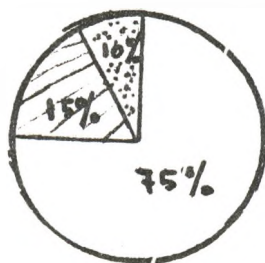
Com és normal, alguns considerem que els diners emprats en el joc son una disbauxa i potser tindrien raó si es dediquessin aquells diners a coses de més utilitat. Però, i es aquest el punt àlgid, cal observar que a mesura que la inflació redueix els valors adquisitius de la moneda es produeixen residus dinerístics amb els quals no es pot fer res i son aquestes restes inútils les que la gent, per la major part, dedica al joc amb l'esperança de multiplicar-los. Prenguem, per exemple, les cinquanta pesetes, peça de curs legal. Què es pot fer amb cinquanta pessetes? De segur que el valor d'aquesta moneda es força petit i tant que no constitueix per ella apenas cap objectiu. Ningú quasivés es mou avui per guanyar cinquanta pessetes i certament és just no moure's perquè els objectes o serveis que s'hi poden obtenir no justifiquen el moviment necessari per aconseguir-les. Si miren per elevació podríem admetre que a hores d'ara ni un billet és un gran objectiu econòmic. Per exemple seure al cafè en companyia ja ens costa prou més que un billet de cent pessetes i també qualsevol espectacle.

Pel que el joc anomenat moderat: travesses de poca quantitat, rifes per ajudar entitats o escoles, numeros cecs etc... poden tenir una certa tolerància dins el món en que vivim.

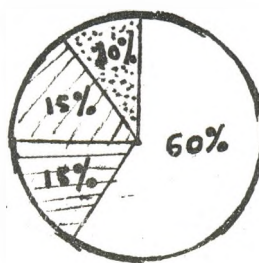
Però el joc anomenat viciós: Cartes, bingos, casinos, és un mal exemple de funcionament de la nostra societat, que hauria d'estar molt més agravat que no el que està passant en el moment actual.

MARCEL RIGALÓS

CASINO

BINGO

TOT sobre "LA SEXUALITAT"

Mantenint la nostra promesa del numero anterior de "TERRA", ara, i en suscesius articles, pretenem donar informació suplementaria dels cartells de la Conselleria de Sanitat de la Generalitat Provisional que varen ésser arreballats per "grupos incontrolados", destruint d'aquesta forma una informació necessaria, avui en dia podriem dir que imprescindible, en els quals s'hi trobava l'explicació, de forma molt planera, (alguns la qualificaren de "xabacana") sobre el control de la natalitat: Mitjans anticonceptius sobre tot i amb l'"slogan" més conegut de "CAP FILL NO DESITJAT".

"TERRA", intenta en aquests espais fer un servei a la comunitat, que, ademés, de ser un vehicle de comunicació, també vol aprofitar qualsevol aspecte per ampliar la informació general dels hilariencs.

Tornant a la campanya de la Generalitat, creiem que era una forma d'informar, correcta i senzilla.

- Era senzilla, perquè, com ja hem dit abans, el llenguatge no era gens difícil d'entendre. Els missatges eren curts i directes.
- També hem dit que era correcta, ja que no entrava en camps de debat, ni conflictius, molt fàcil de caure-hi quan es tracta aquest tema, així doncs, en aquests cartells no s'hi trobava la materia de l'abortament, ni del divorci, I sí, en canvi, era una informació amplia sobre els anticonceptius per a possibilitar el control de la natalitat a la lliure voluntat dels pares.

Es per això, que no entenem què pretenia la gent que va arrebassar els cartells informatius. L'única resposta per a nosaltres vàlida és que no volen que el progrés (en els seus aspectes positius) i la informació, arribessin a Sant Hilari (??), això demostre a les clares les intencions d'aquests "senyors" (per no dir altre cosa).

Aquest article, ha sigut fet, per demanar i defensar desde les nos tres pàgines, el respecte a totes les ideologies i opinions, sempre i quan aquestes respectin als altres i defensin a la llum del dia la seva manera de pensar, i no s'amaguin o actuïn a traició. I com a resposta donem una informació més amplia sobre el tema, no ja dels anti conceptius, sino de la sexualitat en general a tots vosaltres.

"T E R R A"

Sexualitat

LA SEXUALITAT DELS ADULTS

La sexualitat, en els adults, no pel fet d'ésser més permesa, resulta, en molts casos, més gratificant.

Es curiós comprovar, per exemple, en una enquesta realitzada per Shere Hite, referent a la sexualitat de 3.000 dones dels Estats Units, el fet que en la pràctica sexual més freqüent, el coit, el 30 per 100 d'aquestes dones manifesten no tenir cap tipus de gratificació sexual.

Es ben probable que al nostre país, la gratificació sexual també tingui molts punts foscos. En la meua experiència, i pel que es refereix a la sexualitat de les dones, he arribat a la conclusió que són poques les dones que no tenen problemes en la gratificació sexual, la qual cosa em porta a la conclusió que són moltes les parelles que viuen la sexualitat d'una manera problemàtica.

Buscar el perquè d'aquesta situació no és gens fàcil, donat que hi ha molts factors socials, religiosos, culturals, que impedeixen que la sexualitat es manifesti de manera natural i espontània, i donen pas a una sèrie de tabús i a una incomunicació a nivell dels temes sexuals, coses que impedeixen una vivència agradable i gratificant de la sexualitat.

Després dels estudis efectuats pels doctors Masters i Johnson, s'han desfet molts dels tabús i de les idees preconcebudes sobre la sexualitat, per donar pas a un enfocament una mica més científic del tema. Han comprovat l'existència de respostes sexuals diferents en l'home i en la dona, però igual de gratificants, i ells mateixos arriben a la conclusió que potser el fet que, havent-hi possibilitats de gratificació per a ambdós, la sexualitat de les dones sigui molt poques vegades gratificant, podria ser degut a l'adopció de pràctiques sexuals que no tenen en compte la resposta sexual normal de la dona.

Així doncs, potser per aconseguir una millor compatibilitat sexual entre homes i dones, serà necessari conèixer bé les respostes de tots dos, i actuar de tal manera que les dues respostes puguin tenir lloc d'una manera satisfactòria.

RESPOSTA DE LA DONA

Resulta ben comprovat que l'òrgan d'estímul sexual de la dona és el clítoris, petit òrgan molt sensible que es troba en la unió dels dos llavis menors i no en la vagina, tal com es creia fins fa poc. La tensió psíquica de la dona, seguida de l'estimulació de les diverses parts del cos amb carícies i peletons, fa que augmenti el grau de tensió se-

RESPOSTA DE L'HOME

Quant a la resposta sexual de l'home, tenim que l'òrgan d'estímul sexual és el membre viril. En una situació de tensió sexual, l'estímul adequat, s'arriba també a una vasocongestió (el membre s'endureix) i a una tensió muscular augmentada.

El fet de continuar l'estimulació, portarà a la consecució de l'orgasme, que té lloc junt amb l'ejaculació, i el segueix la desaparició de la vasocongestió (el membre es torna flàccid altra vegada) i de la tensió muscular. En el cas de l'home, després de l'ejaculació hi ha un període refractari en el qual per més que hi hagi una estimulació efectiva, serà impossible la consecució d'una nova erecció i ejaculació.

Sexual i que els òrgans que envolten el clítoris i la vagina es congestionin, i fa que la vagina segregui una lubricació i aparegui una major tensió muscular. Si la tensió augmenta, ja sigui per carícies directes o indirectes del clítoris, es produirà un orgasme amb sensació de plaer màxim i coincident amb una sèrie de contraccions vaginals. D'aquesta manera, s'aconsegueix immediatament la desaparició de la vasocongestió (que a la llarga comportarà l'aparició de varius pèlviques) i la tensió muscular, que impedeix la relaxació i porta un discomfort.

Una de les característiques bastant desconegudes de la sexualitat de la dona, és el fet que, al contrari de l'home, la dona pot aconseguir, immediatament després d'un orgasme, un nou orgasme si es continua amb una estimulació adequada.

CONCLUSIONS

Si tenim en compte que aquests models de resposta són en cada un/una de nosaltres, pot semblar estrany que tantes vegades la sexualitat de les dones, i per tant de moltes parelles, resulti decepcionant. Algunes de les causes que podríem deduir-ne, i que hauríem de modificar per aconseguir una vida sexual més gratificant per a tots, són:

- 1.— Tradició històrica de passivitat i inapetència sexual de la dona.
- 2.— Tradició històrica de l'eficàcia absoluta dels homes en el terreny sexual.
- 3.— Por de la dona a l'embaràs, i desconeixement dels mètodes anticonceptius.
- 4.— Pràctica del coit com a joc sexual únic, sense tenir en compte que la majoria de les dones no aconsegueixen cap plaer sexual amb aquesta pràctica.
- 5.— Desconeixement, per part de les dones, de la seva resposta sexual, i falta d'exigències per a l'obtenció del seu propi plaer.
- 6.— Desconeixement, per part dels homes, de la sexualitat de la dona, i imposició del seu model.
- 7.— Repressions socials, culturals i religioses.
- 8.— Oblit de la tendresa, de la comunicació i de les sensacions de plaer a nivell de tot el cos, reduint la sexualitat a genitalitat.

Se'n podrien comentar moltes més causes, però crec que si qüestionéssim les que hem esmentat, i hi hagués una comunicació real en tota parella, la sexualitat deixaria d'ésser tan problemàtica com ho és ara.

Rosa Almirall

Il·lustració
d'Arthur Robins,
per al llibre
"¿De dónde venimos?"

APUNT SOBRE L'EDUCACIÓ

Per què se'ns educa? Els nostres pares ens envien a l'escola. Nosaltres anem a classe. Aprenem matemàtiques, geografia, història. Perquè? Ens hem preguntat mai per què necessitem ésser educats? Quina és la raó d'això? Quin sentit té passar exàmens i conquerir títols? Serà perquè un dia o altre ens casem i ens establím en la vida com fan milions i milions de persones? És això el que anem a fer? És aquest el significat de l'educació?

Aquest és un problema seriós que requereix una reflexió serena. A tot el món els éssers humans són educats per emmotllar-se, per a encaixar dins la societat, dins la seva cultura, per a adaptar-se al corrent de l'activitat social i econòmica. En suma, per a ésser absorbits per aquest corrent tan gran.

Consisteix en això L'educació? O es tracta de quelcom diferent? Pot l'educació vigilar que la ment de l'home no sigui arrossegada i destruïda per aquest corrent i que puguem d'aquesta forma constituir-nos en uns éssers humans diferents, amb una qualitat de vida diferent? Permetrem que els nostres pares i la societat se'ns imposin per a convertir-nos en un component més d'aquest corrent social? Una ver- dadera educació ha de significar que la nostra ment no tan sols sigui capaç de sobresortir en matemàtiques, història, geografia, ... ha de sig- nificar que aquesta no pugui ésser arrossegada per aquest corrent de la societat, corrent immoral, violent, envejosó. Aquesta és l'autèntica cultura.

Hem arribat a un punt de la història que és necessari de crear una cultura nova en la qual els fonaments no siguin la industrialització i el consum creixent.

Com hem de crear una ment activa i que tingui una real percepció del que és vertaderament la vida quotidiana?

És possible educar d'una manera diferent?

Educar, en el vertader sentit de la paraula, no en el sentit de transmetre de mestres a estudiants algunes informacions sobre diver- se matèries, consisteix a produir- a través de l'estudi d'aquestes mateixes matèries- un canvi en la nostra ment.

Això vol dir que hem d'ésser extraordinàriament crítics. Hem d'aprendre a no acceptar mai res si no ho veiem clar per a nosaltres mateixos. A no repetir mai el que altres ja hagin dit .

Em sembla que ens hauríem de plantejar aquestes qüestions, no ocasionalment, sinó cada dia. Descobrir. Escoltar-ho tot: els ocells, el vent. Aprendre per nosaltres mateixos el referent a tot.

És per això que ens hauríem de plantejar seriosament a partir d'ara com viure d'una forma diferent. I això serà difícil, perquè em sembla que a tots ens agrada trobar una manera fàcil de viure. Ens agrada repetir i seguir el que diuen i fan altres persones, perquè és la forma més còmode d'obrar en la vida. I aquesta vida és nostra. Ningú no ens ensenyarà a viure-la, cap llibre, cap mestre. Això ho hem d'aprendre per nosaltres mateixos. A partir d'ací podrem viure una vida diferent, més plena i més lliure.

BIBLIOGRAFIA SOBRE AQUESTES QÜESTIONS: Krisnamurti, ed. EDHASA i ed. ANAGRAMA per: A.E.I.O.U

Definicions per somriure

(unes definicions d'alumnes)

Isabel II: el seu fill, Ferrand VII, va fusilar a molts capellans separatistes.

Què és un poble?: el poble és un conjunt de províncies.

Colaboradors de l'alcalde?: els col·laboradors de l'alcalde són, els concellers, els ministres i el governador.

El perdó: Déu perdona moltes vegades, igual que Jesucrist i els fills d'aquest.

Fins de la família: tenir relacions amoroses.

Quin organisme governa la província?: La Patria

Segona Guerra Mundial: al final de la Guerra el feudalisme ja estava en decadència.

"extracte de la revista Sabado Gráfico"

són casos verídics ,no inventats

El quatre d'Abril de 1949 es signà a Washington el tractat de defensa que s'anomenà l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord (O.T.A.N.) el nom ve de l'ocèan que relaciona als països signants. Actualment componen l'aliança militar: Belgica, Canadà, E.E.U.U., França (ausent del Comitè Suprem militar de l'organització), Islàndia, Italia, Luxemburgo, Noruega, Holanda, Portugal, Anglaterra, Alemania Federal, Turquia i Grecia (aquesta última no hi és des de 1974).

Per què va neixer? Bé, ací, hi ha el punt més important i del qual depen la concepció actual sobre la O.T.A.N.. Ací, està la clau de l'assumpte, segons com s'expliqui s'estarà o no d'acord amb l'existència d'aquesta organització i la seva possible integració d'Espa^{ny}a, més o menys llunyana.

- Segons els caps de govern, la O.T.A.N. va neixer per prevenir un possible atac dels països "comunistes" i en particular la U.R.S.S.. Aquest no és un punt vàlid, per què? les relacions entre les grans potències és més amistós del que ens volen fer creure. El que és clar, és que després de la IIª Guerra Mundial en pactes secrets i, no tant secrets, tant la U.R.S.S. com els E.E.U.U. varen delimitar les seves respectives zones d'influència: L'Europa Occidental quedaria sota els segons i la de l'Est sota la primera.

- Problemàtica en el moment de neixer: fixem-nos bé, en la data de naixement de la O.T.A.N., 1949; era en plena posta en pràctica del Pla Marshall, els E.E.U.U. donaren uns grans crèdits per refer Europa després de la ruïna en que quedà de la IIª Guerra Mundial. Això pot portar a la conclusió de que va ser una mena de canvi: "Jo et dono diners i tu a canvi t'afageixes a mí militarment. Si a més a més tenim en compte que en aquests anys i els següents es produirà el procés de descolonització, també podria significar que els E.E.U.U. volien començar veritablement el seu expansionisme, substituint a les antigues metropolis europees.

- Però és que hi ha més, també es discutible que la O.T.A.N. fos per evitar una invasió soviètica, ja que de fet va fer que comencés la carrera armamentista a Europa, ja que al veure això el 1955, a Varsovia el bloc de l'Est va fer a la vegada una confederació de

països per defensa mutua: El Pacte de Varsovia, i així veiem que en lloc de solucionar una cosa, l'espatllen encara més.

- Per últim diré una raó extra-oficial. Com ja s'ha dit abans, els E.E.U.U. van donar grans crèdits als països europeus, i per tant els volien controlar, així doncs, el que en la teoria hauria de representar una aliança militar per la defensa del món democràtic, es converteix en una dels seus grans oponents; ja que els Estats membres seràn democràtics mentres les urnes hi apareixàn resultats que a ells els interessin. Proves d'això? En un retall de "La VANGUARDIA" de fa bastants anys, el mateix Congell militar de la O.T.A.N. reconeixia que l'any 1970 quan a Italia s'anaven a celebrar eleccions generals i el Partit Comunista italià tenia moltes possibilitats de sortir guanyador, la O.T.A.N. havia fet un pla d'invasió d'aquell país per a "salvar-lo" del comunisme. I la democràcia, què?. Altres proves, Portugal pertany a l'Organització des de la seva fundació, però recordem que aquest país estava sota un regim dictatorial com el que patiem ací a Espanya; i la O.T.A.N. no tant sols no va fer res per enderrocar-lo, sino que l'enfortí més. I igual es pot dir de Grecia, després del cop d'Estat de "los coroneles" continuà pertanyent a l'Organització, com sí res. Per què després diguin que són defensors de la Democràcia; més valdria que diguessin defensors dels seus interessos econòmics, que no miren amb què s'alien mentres els hi fagi el servei que ells desitgen: "El fi justifica els mitjants".

"Terra"

Tu Tanque es más fuerte que tu coche arrasa un bosque y aplasta a cien hombres Pero tiene un defecto: necesita un conductor. General, tu bombardero es poderoso, vuela más rápido que la tormenta y carga más que un

elefante, pero tiene un defecto: necesita un piloto.

General, el hombre es muy útil, puede volar y puede matar, pero tiene un defecto:

¡¡¡ PUEDE PENSAR!!!

Bertold Brecht

-AFERS MUNICIPALS-

Un punt que creiem que encara que faci uns dos mesos que va sortir és interessant, és el del canvi de nom del carrer fins ara anomenat de Villavieja. Per una gran majoria de signatures dels veïns d'aquest carrer, es demanava la substitució del nom actual pel que normalment el coneixem, és a dir, de carrer de la "Piscina". La petició va ser acceptada per tant sols un vot en contra; ací, nosaltres no volem tractar el per què, ni ho valorarem, ja que creiem que no ens pertoca a nosaltres específicament.

El moment més decisiu va ésser quan es va llegir a tots, per veu ~~per veu~~ del Secretari, la lletra del Marqués, que amb frases paternalistes, amb un mal gust de temps passats, "plorava" per a que no es canviés el nom del carrer, primer amb arguments sentimentalistes i després, dient que tenia encara un dret(?) sobre el dit carrer legalment.

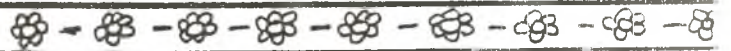
Aquest és un punt delicat, que suposem que aviat sabrem el resultat adoptat definitivament.

PLE ORDINARI del dia 3 de juliol de 1980.

- Presa de possessió de Joan Timomeda en substitució de l'Angel Serradesanferm. (Candidatura independent).
- Conducció de les aigües residuals i 2ª fase de cobertura de la riera.
- Permisos d'obres.
- Lectura d'una carta de l'ex-president de la Generalitat, Josep Tarradellas on agraeix les atencions rebudes pel poble de Sant Hilari i felicita als "Nois Alegres".
- Canvi de nom de la vila, en lloc de "San Hilario Sacalm" es dirà "Sant Hilari de Sacalm".
- Precs i preguntes: Ningú va preguntar res.

Hi váren assistir 9 consellers. En quant a públic érem uns 15.

ESPAI OBERT PER "POESIA"

Per: MARIA ROTLLAN

LA SARDANA

No pregunta la sardana
quí som? com pensem?
Solament diu, sempre ufana:
Danseu, agermanats, danseu!

Danseu i estimeu la sardana
que és la dansa del demà
els homes, en llur progresar,
cercant una dansa humana
per joia i amor expressar
els ulls heu de posar
en la dansa catalana.

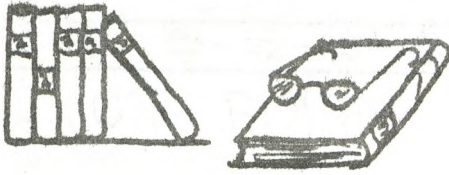
És la més gran i més bella
i té l'anima cristiana.
És la joia aquesta anella
de la Terra Catalana.

QUISIERA QUE ME DIJERAS

Quisiera que me dijeras
ahora,
aquí,
y sin pensarlo,
porque a la gente
le cuesta tanto trabajo y es
sonreír alguna vez, (fuerzo!
si es tan hermoso poder
contemplar alguna cara
que, sin hablar,
sin decir
tan siquiera una palabra
con solo su sonreír
y su mirar
ya nos habla.

PARLEM BE

<u>Mal dit</u>	<u>ben dit</u>	<u>mal dit</u>	<u>ben dit</u>
"lavadora"	rentadora	"ajedres"	escacs
"tindre"	tenir	"iglesia"	esglesia
"menus"	menys	"plàtanu"	plàtan
"abre"	arbre	"despedir"	encomiadar
"huelga"	vaga	"pantanu"	pantà
"paro"	atur	"chiste"	acudit
"refran"	adagi	"afició"	afecció
	refrany, dita	"noroest"	nord-est
	frase...	"robu"	robatori
"telefonu"	telèfon	"paracaides"	paracaigudes
"pato"	ànec	"papeleria"	papereria

BIBLIOTECA

"LA CAIXA"

- JORDANA;C.A. - UNA MENA D'AMOR
ALBORG, Juan Luis - HISTORIA DE LA LITERATURA ESPAÑOLA
HARDY, Thomas - TERESA DELS URBERVILLES
LAWRENCE, D.H. - L'AMANT DE LADY CHATTERLEY
ALTAIO, Vicenç - LES DARRERES TENDENCIES DE LA POESIA CATALANA
SALISACHS, Mercedes - LA PRESENCIA
MEDINA, Manuel - LAS ORGANIZACIONES INTERNACIONALES
ARANGUREN, J.L. - ETICA
MILEAF, Harry - ELECTRONICA
COROMINES, Joan - DICCIONARI ETIMOLOGIC I COMPLEMENTARI
DE LA LLENGUA CATALANA Vol.1
ROIG, Montserrat - ELS CATALANS ALS CAMPS NAZIS
KORMONDY, Edward J. - CONCEPTOS DE ECOLOGIA
DELPEUX, Henri - TITERES Y MARIONETAS

DEMOGRAFIA

NEIXAMENTS

Sonia Robles Fuentes
Antoni i José Pacheco Martínez
Esteve Soler Creus
Maria Miralpeix Ripoll
David Avila Cañete
Roser Frigolé Pujol

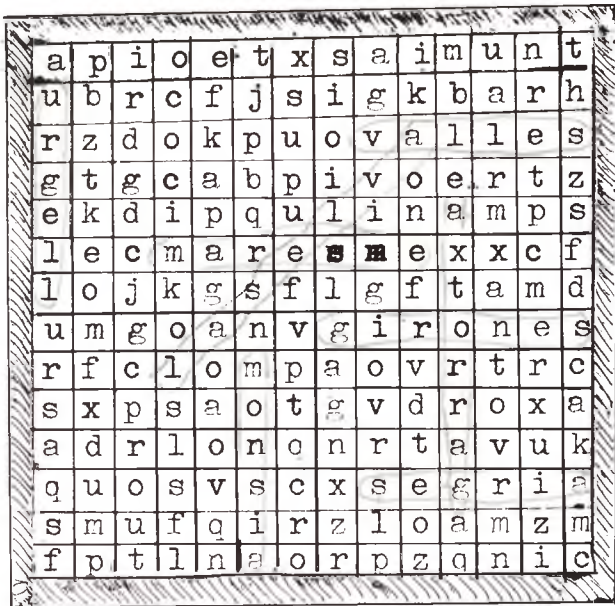
DEFUNCIONS

Josep Busquets Rutllant

PASSATEMPS

En aquesta "sopa de lletres" hi ha vuit noms de comarques de Catalunya, les sabeu veure?.

Gironès
 Montsià
 Vallès
 Maresme
 La Selva
 Urgell
 Garròtxa
 Segrià
 (Solucions):

FOTOS DE CALAIXERA

SANT HILARI SACALM — Pujada de can Jover

Harrisburg: huida masiva tras otro escape nuclear

La central atómica pierde 40.000 litros de agua radiactiva

Washington. — Cerca de 40.000 litros de agua radiactiva escaparon el viernes de la central nuclear de la Isla de las Tres Millas, en Harrisburg, célebre desde que el 28 de marzo de 1979 protagonizó el más grave de los accidentes nucleares registrados hasta ahora en una planta atómica.

Esta nueva fuga de agua del sistema de refrigeración se debió a un fallo en el sistema electrónico de uno de los generadores de vapor. El fallo afectó al reactor número dos, único que sigue en funcionamiento tras el citado accidente del año pasado.

Dentro de unos días estaba previsto que se iniciasen en la central nuclear los trabajos para conseguir la liberación del gas criptón contaminado en marzo de 1979. El mero anuncio de la operación hizo que un veinte por ciento de las poblaciones de los alrededores de la central abandonasen sus hogares. Tras el anuncio de la nueva fuga radiactiva, la huida se ha intensificado.

Un portavoz de la *Metropolitan Edison*, empresa que explota la central nuclear, ha señalado que la fuga del viernes no afectará la prevista liberación del gas criptón.

EL PERIODICO
Miércoles, 2 de julio de 1980

EL PERIODICO
Domingo, 29 de junio de 1980

Francesc Callà no recibe al alcalde de Ascó

El presidente de la Diputación aborda por su cuenta la crisis municipal

Ascó (Ribera d'Ebre). — Tres meses lleva esperando el alcalde de Ascó, Joan Carranza, a que le reciba el presidente de la Diputación de Tarragona, Francesc Callà, de CiU, para abordar el problema de la crisis municipal. El Consistorio de Ascó está compuesto en este momento únicamente por los cinco concejales de la candidatura *Defensa Popular* de signo antinuclear, con lo que no se alcanzan los dos tercios de concejales necesarios para aprobar algunas cuestiones de importancia.

Esta situación viene prolongándose desde mediados del pasado mes de abril, fecha en que los seis concejales de CiU, CC-UCD, ERC e Independientes presentasen su dimisión tras una asamblea popular celebrada el día 19 en que fueron rechazados sus planteamientos. Posteriormente dimitieron incluso los candidatos de todas las listas.

Callà maniobra

El decreto ley de elecciones locales prevé que en estos casos, el presidente de la Diputación podrá designar entre personas de la población los nuevos concejales, Francesc Callà ha tomado ya iniciativas en este sentido, enviando cartas a diversas personas de Ascó, entre ellas incluso afiliados a Fuerza Nueva, con algunas de las cuales se ha entrevistado ya, con el propósito de nom-

brarles en sustitución de los seis concejales.

En todos estos contactos ha estado totalmente marginado el propio alcalde, Joan Carranza, cuya candidatura ha manifestado que cualquier iniciativa debe serle al menos consultada.

Las nucleares presionan

En medios políticos de Ascó se considera que las personas llamadas a consultas por Francesc Callà han sido elegidas, más que con criterios de partidismo político, en base a con un común denominador: su oposición al actual alcalde y su candidatura *Defensa Popular*. En este sentido se insiste en que las nucleares están presionando, favorecidas por la postura pronuclear del presidente de la Diputación.

El clima de tensión se ha agravado al circular el rumor de que los nuevos concejales que se nombrarían «serían capaces incluso de utilizar los fusiles para arreglar el Ayuntamiento», según ha manifestado a EL PERIODICO el alcalde de Ascó, quien ha añadido que «la designación a dedo de unos concejales está reñido con la democracia» y que «la única alternativa es convocar nuevas elecciones para los puestos que quedan vacantes en el Consistorio».

— J. Gonell

